జ్ఞాపక చిహ్నం

కథానిక

తటవర్తి శరభరాజు

జయలక్ష్మి" పెళ్ళిలో పవిత్రతతో నడచిపోతూవున్నది. ఆ పెళ్ళిమ్మ యజమాని పేరు గోవిందయ్య. నలుగురు పిల్లలుగురువిరులు దాటిపా అతివేగంగా అన్నిపనులు చేస్తువుంటాడు. పెళ్ళికు అనుకునే ఇల్లువుంది. ఇంట్లోకి పోవాలంటే రాజాబాబ్బా అందరికీ దారి అదే అనుట చక్కని అందమైన అతరాలతో వాస్తవి కోర్డుపై" మీకు కావలసినవి" పనులు కావాలంటే పూర్తి చేసివ్వగలము అ పైంది.

ఆరోజు ఆదివారం. ఆయి కా ఒక శలువుమూసి జమాఖర్చులు సరిచరవిష ంలు చేసుకుంటూ కూర్చున్నాడు గోవిందయ్య. అంతలో బ్లాగ్లామతో కాఫీ తెచ్చి తండ్రిల్లుపద వుంచి వెళ్ళిగా నిల్చుంది. జయలక్ష్మి.

పది నిముషాలు దొర్లిపోయాయి. తమ గమనించని తండ్రికి మరింతదేసు పక్కవెళ్ళి "కాబ్బా కాఫీ చల్లారి పోతున్నది" అంది జయలక్ష్మి

అప్పుడు తనపనిలోనుండి తలెత్తి అరూపుడుమూచి పుస్తకాలు మూసి ఎంతపేపైంది. జయాన్నవొచ్చినది నేను గమనించలేదు" అన్నాడు గోవిందయ్య.

"పదినిముషాలు అయింది కాబ్బా! నీరుపనిలో మునిగి యుండటం వలన నేనుగట్టిగా పిలవ లేకపోయాను" జయలక్ష్మి అంది.

కాఫీతాగిగాను కూడుకు చేతికి ఇచ్చాడు గోవిందయ్య గోవిందయ్య గురించి కొంత తెలుసు కోవాలి అతను కాకినాడ వచ్చేవరికి జయలక్ష్మి చంటి పిల్లతల్లి. పెళ్ళి తరువాత పదిరోజులు అయింది. ఆ పెళ్ళి ఖర్చులు అప్పులు తీర్చి తండ్రి రామారావు గారు ఇక్కడికి వచ్చి వుండేవారు. గోవిందయ్య కాలు ఒక్కటే కాపురం చేసుకుంటూ వుండేవారు. ఇరువురు ఆనందంగా కాలం గడిపేవారు. ఇంటికి కూడా ఇంటిలోకి కూడా యోగరాదు.

భర్త తనపనికి వెళ్ళేవరకు అతనిని అంటిపెట్టుకుని కావలసిన పనులు చేసి పెట్టి పంపేది. తరువాత తన నిత్య కృత్యాలు చేసుకుని. భర్త వచ్చే వేళకు సరికి తనకు వుండే చిరునవ్వుతో అభ్యర్థించి వుండేది. ఇరువురు ఆనందంగా గడిపే తల్లికి వద్దన్నా వినకుండా ఇంటి పని చేసేది. కాండిలు చేయడం పుస్తకాలు కుట్టడంలో తండ్రికి సాయపడేదికూడా ఆ వృద్ధ దంపతులు తమకు ఆటువంటి మనుగడాలాలాగి చక్కటి గుణాలుగల కుమార్తెను ప్రసాదించినందులకు, దేవుని తమకు ప్రతి ఇవ్వకూడా అటువంటి పుత్రికనే ప్రసాదించమని మనసులోనే పరమేశ్వరుని ప్రార్థించారు.

టెలిగ్రాం చదివిన శేఖర్ కంగారు పడ్డాడు. జయ ప్రవవించడంలేదని ప్రమాదస్థితిలో వుందని వుంది అందులో ఆఫీసరువద్ద శెలవు తీసుకుని స్టేషనుకు వచ్చాడు. హౌరా ఎక్సు పెస్సు వది నిముషాలాలత్రమే వెళ్ళిపోయిందన్నారు. ఎంచేయాలో పాలు పోలేదు. టాక్సీ స్టాండుకు వెళ్ళాడు. టాక్సీ వాడు మొదట అంతదూరంరానని, నిర్మొహమాటంగా చెప్పేశాడు. డబ్బాశచూపే సరికి కొప్పూరువరకు రావడానికి అంగీకరించాడు.

టాక్సీ జోరుగా పోతున్నది. శేఖర్ మనస్సులో భారద్వాజ్ వుంది. యిప్పుడామె ఏ పరిస్థితిలో వుందో తనభార్యను కాపాడమని యిష్టదైవాన్నిప్రార్థిస్తుంటాడు తమ నిజంగా చేయని పనిచేసి, చెడ్డతేలాలా భార్య దూరు కోరి తెచ్చుకున్నాడు.

దాంపత్య జీవితం ఆనందంగా గడచిపోతోంది. శాంతి చేమకున్న రోజున డాక్టరు తనకు నిజం చెప్పలేదు. ప్రత్యేకంగా తనను ఆరోజు పిలవాడు కంపెనీ నుంచి. ఆమె శారీరక స్థితి గురించిశాడని దాంపత్య జీవితంలో ఆమె పాల్గొన్నా సంతానం విచ్ఛిన్న మవుతుందనీ, పైగా కాన్పు అయేముందు ఆమెను అతి జాగ్రత్తగా చూడాలని చెప్పాడు అందుకే భార్యను అత్తగారింటికి పంపడానికి తను అంగీకరించలేదు. అత్త మామల ప్రోద్బలం వలన పంపించక తప్పలేదు. తను శాస్త్రుకు ఆ విషయం చెప్పడానికి మనస్సు అంగీకరించలేదు.

శేఖర్ ఆలోచనలకు బ్రేకులువడింది. టాక్సీఆగింది. "తమయింది డ్రైవర్" శేఖర్ అన్నాడు,

"పెరు బ్రస్టు అయింది సార్"

"ఇదేవూరు. రిపేరు చేయవీలుండదా అని అంటూనే చేతి టయిముచూశాడు. 10-30 రాత్రి అయింది.

"కొప్పూరు వల్చాం సార్, పైగా రాత్రుకు అవకట్టుమీద నుంచి పోవడానికి వీలుండదు సార్"

విమగ్గా కారు దిగి, వాడి మీటరు ప్రకారం రెట్టింపు సొమ్ము చెల్లించాడు. గోదావరిగట్టు చేరాడు.

చందమామ పైకి వస్తున్నాడప్పుడే నీటి అలలు వుప్పెత్తున చెలి శాస్త్రను ముద్దు పెట్టుకుంటున్నాయి.

యేదో జానపదగీతం ఆలపిస్తూ, ఆ వెన్నెల్లో తన వైపుకే వస్తున్న పడవ తెరచాపను చూశాడు శేఖర్.

పడవ చేరువకు వచ్చింది

"ఎవరు బాబయ్యా!" పడవవాడుఅడిగాడు పడవలోనుండిశాలమండ్రిపోవాలి అర్జంటుగా ఎంతైనా యిస్తామ" "ఎక్కండి బాబూ!" అని పడవవాడు అనటంతో ఒక్క గంతులో అందులో కూలబడ్డాడు.

పడవను అరగంటకుపైగా వడువుతున్నాడు. శేఖర్ కు ఏమీ అర్థం కావటం లేదు. పిచ్చెక్కిపోతుందని పిస్తున్నది అతనికి.

మరో అరగంటకు శాలమండ్రిపొడ్డు చేరాడు. జేబులోనుంచి మూడు వందలు తీసి వాడికిచ్చి, నడక వరుగులతీసుకుపోతున్నాడు.

"గోదావరి" స్టేషను దగ్గరకు చేరే వరికి లారీ ఒక ఎదురువచ్చింది. ఆపుచేసి డ్రైవరును అడిగి అందులో కూలబడ్డాడు డ్రైవరు లారీ నడుపుతున్నాడేగాని, కళ్ళు మగతగా వున్నాయి. స్టీరింగు యిష్టమొచ్చినట్లు త్రిప్పుతున్నాడు లారీ డ్రైవరులపంగతి తెలిసిన శేఖర్ ఆతనితో ఖుషీ కబుర్లు చెబుతున్నాడు. శేఖర్ మాటలకు అర్థం అనేది కలుగకుండా మాట్లాడుతున్నాడు.

కాకినాడ చేరేవరికి పెల్లవారుజాము 4 గం. అయింది. జగన్నాథపురం రిజా మాట్లాడి, అందులో కూర్చున్నాడు. రజాకాడిచేతిలో రూపాయివుంచి గబ గబ ఇంటి మెట్లు ఎక్కి తలుపుతట్టాడు శేఖర్.

శేఖరును చూసిన జయ పెదాలు కదలాయి.

"ఏమండీ! నన్ను మీకు దక్కనివ్వకుండా దైవం చేస్తున్నాడు. ఇంకెంత సేపో బ్రతకను. మరాయింటి పువ్వును 'జ్ఞాపక చిహ్నం'గా వదలి వెళ్ళి పోతున్నాను. మీరుమరోవివాహం చేసుకోండి నన్ను నుమంగళిగా పంపుతున్నందుకు ఎంతో ఆనందంగా వుంది" బలవంతగా పెదాలను విప్పినీరసంగా పలికింది.

శేఖర్ అన్నాడు జయా నన్ను అన్యాయం చేసిపోతున్నావా నేనుబతకను. నీకోసేవిస్తాను" అనితలను మంచం కొడుకుచేసికొట్టుకుంటున్నాడుఅందరూ అతనిని ఆపాలనివిశ్వ ప్రయత్నంచేశారు.

"నాన్నా నేనుమీకు గాని, అమ్మకు కాని కష్టంకలిగించలేదు ప్రవర్తించువుంటే మన్నించండి ఏమండీ శెలవు.....రి వు.....ం....టా. అంతాగొల్లుమన్నారు.

(శివ పేజీ తరువాయి)

అనుకుణము అతి కల్పించి యుద్ధమునకే ఉవ్విళ్ళూరుచుండును. అది దేశముపై అధిపత్యము వహించును. ప్రజలు అయోధినత్వము మండి తప్పించుకొనవలెను. ఉండి బాధపడలేరు.

భారత భూమి పుట్టుకతోడనే ఎన్నో పరిణామ రహస్యములను గ్రహించినది. కోటానుకోట్లసంవత్సరములకుపూర్వమే మనుజుల శాంతి పరిణామకరమను గుర్తించినది. ఎప్పటికపుడు జాతీయ కష్టనష్టములను తెలిసి కర్తవ్యములను నిర్ణయించుకొన్నది. శాంతిభద్రతలున్నందుకు చిహ్నములు చిరస్మరణీయములుగా లోకించినది. ఏ వ్యక్తిగాని సమాజము గాని "ఇది శాంతి పాఠ్యభూయిస్తమైనది" అనుటకు లక్షణములను ముద్రించినది. మరియు,

"అహింసా. సత్యమప్రేయం శౌచ మింద్రియనిగ్రహః"

ఇతరులను బాధించకుండుట ఇతరుల యొక్కయు తనయొక్కయు పాఠ్యమును కోరి పనిచేయుట. సత్యమును పలుచుట అనగా పథ్యాభ్యుదయకరమైన మాటనే పలుకుట, ఇతర ద్రవ్యమును ఇతరు లెలుగకపట్లు నడగిగా తేసి కొనకుండుట దొమములనుశారీరకమానసికములైన పనాటిని పోగొట్టుకుని దీర్ఘాయుష్మంతులగుటకు శాస్త్రీయమైన కర్మల ఆచరించుట చేతుఃశోత్పత్తి జీవోత్పూర్ణమూనబడు జ్ఞానేంద్రియములను. జ్ఞాన్నాడిపొదపాయాపనలు అనబడుకర్మేంద్రియములను. తన అధీనములో మండునటు నిగ్రహించుట ఈ అను విధముగా శీలములెల్పుట ఏ సమాజమునందుండినో ఆ సమాజము, ఆ సామాజము నివసించు దేశము కూడ ఉత్తమ సంస్కృతి కలిగినట్టి దేశముగ నిర్ణయించినది.

ధర్మములను మానవజాతియే కలియగలదు. అనుష్ఠింపకలదు. అట్టి అర్హత మానవునికే కలదు. అదు కనుకూలమైనది మానవ శరీరము. మానవుని శిరోభాగము పరమశక్తి నిలయమైన భువర్లోకము. (అంతరిక్షమును చూచుచుండునట్లు పైన్నెముక నిలువుగనుండుటయే అంత విజ్ఞానము కలుగుటకు హేతువు. మానవునియందు ధర్మాచరణ శక్తి యున్నది. ధర్మమును మానవులు ధరించుదురు. సర్వలోకములను ధర్మము ధరించును. ధారణశక్తి కలిగినది కనుక దీనికే ధర్మము అను పేరు వచ్చెను. అది మానవులోకము నుద్ధరించునది.

"ధారణాద్ధర్మ ఇత్యాహుర్ధర్మో ధారయతిప్రజాః"

అని మనువు వాక్యము. ధర్మ రూపమై శాంతిని సంస్కృతి భారత దేశమునకు హిమాలయోన్నతశిఖరము వలె వంద్యమైనది. అది భారతమునకు అక్షయ సంపద.

సంస్కృతి హిమవత్పర్వతమునన్నది, అది గౌరీ శంకర నిలయ మగుటయు, పవిత్ర సింధుమూల స్థానమగుటయు, సోమోత్పత్తియగుటయు మానవపరోపకార విశాలతమగుటయు, బహువిధ విధులకు నిధాన మగుటయు చాని సంస్కృతి. స్నానమొనర్చువారి పాపములను పరిహారము చేయుట గంగకు సంస్కృతి. పంటపండించి పదిమంది యాకలి తీర్చుట మా ఆంధ్రవదేశ సంస్కృతి. గులాబి మొక్క ముళ్ళుండినను మ్రుదుల మరోహర మళానిత కుసుమగుచ్ఛ శోభితమై యుండుట చానిసంస్కృతి. ఇట్లుజయా పదార్థములయందు-వేదేశ చరాచర ములయందు ధర్మమే సంస్కృతియను పేరున జరగుచున్నది. వస్తువునందు వస్తు ధర్మము మారిపోవుటే అధర్మము దేశమునందు దేశ ధర్మము మారుటే సంస్కృతి మారిపోవుట. అనగా వస్తువు నాశనమయితే పోవుటే వస్తువుయొక్క వినాశము.

వస్తువులు (ప్రత్యక్షములు) దృశ్యములు, అదృశ్యములని రెండు విధములు. దృశ్యమును చూడగలము. అదృశ్య వస్తువును కాలాంతరమున (వయత్నముచేత చూడగలము. ఒక వేళ తనకు అదృశ్యమైనది మరి యొకరికి దృశ్యము కావచ్చును. ఈ అదృశ్య వస్తువుచే పరోక్ష వస్తువందురు.

అదృశ్యములు మఖిల శ్రావ్యములు. అశ్రావ్యములు అని రెండు విధములు. అందు శ్రావ్యములు ధర్మములును మహాదర్శకాలు తత్వశాస్త్రాలు శాస్త్రాయువు ముఖ్యములు. అదృశ్యము. అశ్రావ్యమైనవి పరమాత్మయొక్కటి, అది అనుభవైక గోచరమగునది మాత్రమే. ఇట్లున్న దృశ్యాదృశ్య శ్రావ్యాశ్రావ్యాత్మక భవనముల నిశ్చికరించి ఆయా పదార్థములను తత్ధర్మములను ఉపయోగములను వ్యతిరేకములనుసంస్కారములను పాదనము

కథాగాన ప్రకాశిక

అను పాద్యములను అర్ఘ్యతల మను విధులను ఫలము మను పాంగో పాంగముగా నిర్వచించి శారీరక మైన కర్మలను మానసికములైన యుపాసనము అను బౌద్ధికమిలగు యోగములను పాలోక్య సామీప్య సారూప్య సాయుజ్యములను నిర్వచించియుగుగా అభివర్ణించి మానవులకు మర్యాద నొసగిన వేద మాత భారత దేశము అందనారిగా నుండుట కన్న భారతీయులకు అతయ భాగ్యము మఱేమి కావలయు

ఒక్కొక్క పదార్థమును దొక్కొక్క శక్తియున్నది అది అపదార్థముయొక్క పరూప సంస్కారమును అనుగుంచి యుండును అది అపదార్థము పకు అది దేవత! అదేవతా శక్తి అపదార్థ రూపమున క్రియాత్మకమై యుండును. ఇట్లే పంచ భూతములు అనబడు నాటి యందును క్రియాత్మక శక్తి యున్నది. అన్నింటి కన్న ప్రాగాది దిక్కులను క్రియాత్మక శక్తి యుండుట చేత క్రమముగా ఇంద్రాగ్నియమవి ఋతి వరుణ వాయు కుబేరశానులను దిగధిపాదులుగ పేరు స్వీకరించుటయే గాక వారికి యజ్ఞము పేర హవిర్భాగములను విధిగా యివ్వించి వాటి చే సంతృప్తులైన దేవతల వలన మానవులకు లోకాలు తీర్చించి ఇట్టు లోకాంతరములతో కూడ మానవులకు సంబంధము కల్పించినది కనుకనే వేదమును "పురుష నిర్మితమును"దని ఋషులు అభివర్ణించిరి.

ఋషులు త్రికాల విదులు. వారి బోధలు వాస్తవ నిదానములు. వారు తపో మహిమచే వినబడిన శ్రుతులను స్మరించి ధర్మమును నిర్ణయించిరి. ఆమ్నాయ మనుండుగల ఒక్కొక్క శబ్దము నందు ఒక్కొక్క ప్రపంచ మున్నది. అది ఏప్రపోర్ధ్వలోకములను సప్తాధోలోకములను సప్త సముద్రము లను. సప్తద్వీపము. సప్త పర్వతములను సప్త సింధువులను, సప్త వాయువులను. సప్త గ్రహములను, సప్త పాపములను మానవులు కోటిజన్మలియందును తెలియలేని వన్నియు చెప్పునది అని సర్వజ్ఞ కర్తారుడైన ఆ పరమేశ్వరుని ముఖతః వెలిసినదిగాక యెవరు ఆమ్నాయములను వ్రాయగలరు? ఆయా ఆమ్నాయములలో నిర్వచింపబడిన ప్రపంచముల నెవరు చూడగలరు? ఆయామ్నాయము లిటుండ వలెనని యెవరు వివరింగలరు? ఆమ్నాయ ప్రపంచితమగు సంస్కృతి కన్నమించి మఱొకసంస్కృతి యున్నదని యెవరు పలుకగలరు? వేదము అనగా జ్ఞానము. వేదము చెప్పినదే సంస్కృతి. అది విశ్వోద్భవ హేతు ప్రజాశక్తి. వాటిగు శబ్దాలముకు పూర్వము అధ్యాత్మిక అది దైవిక తత్వజ్ఞాన సంస్కారలేశ శూన్య నిశ్చిమ భూని వాసులకు మాత్రములుల్లరు వంటి పవ్రదయుతి దేశమున నిట వల కొంత శాలము నివసించి సత్యాంగత్వ బలమున సత్యసేవించి భాషా కౌశలమున నిచటి పాయసమును కృత వేదశాస్త్రమును అనువదించి యందించుట చేత, పుణ్యాప్ వంటి జిజ్ఞాసువులిచటికి వచ్చి అనుపమాన పరిశీలనాత్మక తంత్రగ్రంథములను మహా నిర్వాణాదులను అనువదించి ఆంగ్లమున ప్రకటించుటచేతను ఇంగ్లాండ లెండలో భారతీయ సంస్కృతి మూల గ్రంథములను కొనిపోయి విశ్వసంచి విజ్ఞాన జిజ్ఞాసువులై భారతీయ సంస్కృతి యాధారముగా శాస్త్ర పరోధలా ప్రవీణులగుచుండుట భారతీయులను పంతొంపంప తగిన విషయము. ఈ సంస్కృతి త్రికాల కార్యమైనది. "సత్యము, ధర్మము, అహింస. శాంతి, శుచి. ఉపాసన, మహిమ, దైవము, పూర్వ జన్మము, వ్రతము, దానము, భూతదయ, సదాచారము, మైత్రి వినయము, సంస్కారము, మొదలైన శబ్దములు ఎచట ఏ దేశములో వినబడినను అవి భారతీయ సంస్కృతి నుండి ఎగుమతి యైనవే.

If there is a country on earth; which can justly claim the honor of having been the cradle of human ras or at least the scene of primitive civilization....that country is assuredly India,

(ఫ్రెంచి విద్వాంసుడు) Cruiser

అవారి మండియు విజ్ఞాన విభములకు మొట్టమొదటి చోటు. మొదట మనుష్యులు పుట్టుటకు వీలు, అయినట్టి దేశము ఏదైన భూ గోళమందు ఉన్నది అని చెప్పవలసినచో అదేశము హిందూ దేశమే, సంశయము లేదు.

The influence of that civilization worked out thousands of years ago in India is around us and about us every day of our lives.

(మాన్ మ్యూస్ Mon, Delhos

ఎన్నో వేల సంవత్సరముల క్రిందటి నుండియు హిందూ దేశమునందుపోషింపబడినవిజ్ఞానమే మన జీవితమున ప్రతి రోజును ప్రతి చర్య యందును ఆవరించి యున్నది.

ఇట్లనేకులు పాశ్చాత్య విద్వాంసులు భారతీయ పవిత్ర సత్య సంస్కృతిని గూర్చి ప్రశంసించి యుండుట తెలిపిన విషయమే. మఱియు "సంస్కృతము యూరపు దేశము నుండి ఇండియాకు వచ్చెను"

Sanscrit must have reached India from Europe.
(Isac Taylors Origin of Aryans)

అనుచు ఇటువంటి వ్రాతలతో ఇసాక్ టైలరు వంటిఆంగ్లపండితులు హైందవ సంస్కృతిని కొనియాడుట చేయ ప్రయత్నించినారు కెడకుండా పర్వ ప్రపంచ సమస్తి పాత్రమగును. పుస్తకముగను ఉండుటకు కారణము దాని యందలి పవిత్రతే. భారతీయ పవిత్ర సంస్కృతి చెడుట యనగా మానవ జాతి నిలకడ భంగము పాటిల్లుట అని భావార్థము.

భూమి యందలిజీవరాశుల యొక్క స్వరూపములన్నియు పాంచ భౌతిక ములే యైనను భూమియొక్క విస్తీర్ణము మిక్కిలిగా నుండును. ఇటు అనంతము అందు జల తత్వము గా భావము గ నుండును. తేజో జీవులు తేజస్తత్వము ప్రధానముగ నుండును. భారతదేశాన్నలు, ఇతర భుక్కులు సురలు. అను లు ఇత్యాది నామములచే వ్యవహరింపబడువారు. భూలోక మందు మానవులు పవిత్రతాకార వంతులై తేజోలోకమును గురించి ప్రార్థించుదురు. తేజోలోకమే స్వర్గ లోకము. భూలోక వ్యక్తులు ఇక కర్మఫలసంబంధమున్నదే. యజ్ఞము లొనర్చి హవిర్భాగముల చేతను స్తోత్రముల చేతను దేవతలను వేడుకోవలెను